Eroterična pisma.

Pismo VIII. Ljubljana, v decembru 1922.

Dr. E.Š.:

Misterij človeka.

V okultizmu je človek vse: je vse, kar je, vsega, kateregar se vse vrti, je izhodišče, in katerega prikazano, je cilj, kamor stremimo. Konečno je tudi stanje, v katerem se trenutno nahajamo. - Kako je to mogoče, tudi to vidalo, to je misterij človeka in človeštva.

Sprašuje, kaj da je človek, stari vsaka doba zase, stari vsako človeško bitje zase. Odgovor pa, katerega si daje, je različen.

Stari grško-rimski svet je smatral

človeka za telo in je oboževal njegovo lepoto. Srednjemu veku ni bilo telo nič, duša vse, ne da bi se pri tem zavedal, da je tudi duša nekako telo, če prav neredno. Novi vek pa je padel, namesto da bi šel dalje, na naziranje starega veka z razliko, da ne obožuje lepote telesa, marveč njegov mehanizem.

Vendar pa so bili v vseh dobah posamezni ljudje, poramezne šole, katerim človek ni bilo samo telo, ne samo duša, ampak več: čvrstelesno, brezčasno, izvenprostorno bitje, Duh, identičen z Bitjem Samim, ki je.

V resnici je človek to, česar se zaveda, da je; zavest in samozavest odločuje. Vsaka dogmatika je odveč. Človek, ki se zaveda sebe kot telesa, je zidan kosti in mesa, je „prah, ki se spremeni v prah".

Človek, ki se zaveda sebe kot čutečega in mislečega bitja, je „duša" in njemu je duševno življenje tako realno, kakor prve- mu telesu. A če se teozof zaveda sebe kot bezoličnega Jaza, kot bitja zunaj časa in prostora – kedo mu more dokazati, da nima, očitoma da ima prav?!

Vsi trije imajo prav, vsak s svojega stališča; nihče nima prav, če ga motri- mo z drugega stališča. Človek je „tat franci", t. j. vse, od najnižjega do najvišjega, kar stopi v njegovo zavest in s čemur se identificira.

Postavimo se na stališče teozofa, če ne s polno zavestjo, vsaj v toliko, da mu priznamo mislemo možnost, oglejmo si ga: človeka-Jaza in čujmo, kaj nam pri- poveduje teozofija o njem.

Klju č, ki nam odpre najvišje skriv-

nosti človeka je nauk o sedmih principih. Omenili smo jih že na kratko in jih imenovali sedem različnih smeroveth eksistence v različnih sferah, pa tudi sedem različnih zavestnih stanj, katerim odgovarjajo te sfere kot objektivni svet. Med tem ko nam štirje nižji principi rešijo fiziologične in psihologične zagonete našega organizma, kaži v treh višjih principih večiter misterija človeka, njegovega izvira in cilja. - Štirje nižji principi so se razvili v fizične, fiziološke, psihične in intelektualne lastnosti in posebnosti, trije višji principi pa so še latentni, a drugovi bodočnosti. Višji del notranjega človeka čaka pri ogromni večini človeštva še svojega vzbujenja in vstajenja.

To vstajenja in vzbujenja pa je problem in jedro v vseh velikih religijah. Seveda je to jedro globoko skrito v dog-

mah in obredih, v predstavitvah in pravo verju; vse to tvori vsled tisočletne tradicije jeklen oklep, skozi katerega prodre le luč teozofije.

Osirio starih Egipčanov, Brahma Brahmanov, Buddho Buddhistov, Krist Kristjanov so le različni žigi vzvišenega duhovnega človeka.

Indijci in Egipčani so nam daleč ne tuji; zato si oglejmo nekako krščanstvo, ki nam je bliže in znano. Tu imamo svetostanstvo, evharistijo, in akt odmaševanja z Gospodom, ki ne more biti drugega, kakor vzvišenje je višjih principov.

Vsa bujnost in pestrost katoliških obredov ima le namen ustvariti tako duševno razpoloženje, ki naj paralizira vse štiri nižje principe. Notranjost cerkve, petje in godba, dišeče kadilo, naj mami in

uzrok fizično in astralno telo. Sugestivne besede duhovnikove naj store isto v mentalnem telesom, naj prečeno vse roj nemirnih misli. Tako naj bi bilo na umeten način ustvarjeno polhipnotično stanje cele človeške srebarni, naj bi nastala tišina in pramota v človeku, kjer naj bi ga en sam čut: „Gospod, jaz nisem vreden..... a reci le besedo....." To naj bi bile predpogoj, ono psihološko stanje, ki omogoča trenutni pojav čistega in svetega principa. Sv. hostija je vidno znamenje, ki naj da onemu, ki ni vajen abstraktnega mišljenja, sugestivnim potom jasno in določno predstavo odrešitve z Gospodom.

Vse ekstoterične religije so napravile globok prepad med človeško višjo in nižjo naravo: med obdarovanim bitjem in med obdarovateljem. Vsako približanje višjega nižjemu je samo izraz milosti, je milo-

čna, katero se mora vezem z molitvam prošnjami želo zaslužit. Jasno je, da je tako razmerje obeh nevredno. Na eni strani vsegamogočni Gospod, ki se pusti na vsako nje bolikost prositi, na drugi strani ubogi berač, ki razkazuje itak vsegavednemu Gospodu svojo nagoto. Med obema pa stoji posredovalec - duhovnik, ki hoče od svoje mesečarije dobro živeti.

Kakor je to trikotno razmerje človeštva nevredno, tako je nekoverinejeno, da bo trajalo še dolga tisočletja. In vedno bodo se nekateri in malomarni, ki pojmijo in bodo pojmili vso veličino in veličanstvo človeka, ki je razsul v delih vseh vekov primerov in postal Bog-Človek.

(Dalje prihodnjič.)

A. Zaje:

Duč iz Klimavata.

V. Besede o karmi in reinkarnaciji.

Srečali so tujca, častilca Mohameda. Sključeno je sedel na svojem konjičku in je polglasno izgovarjal sure korana. Ko je zagledal človeka, je postal in razjakal. Približal se je Makanari in je rekel:

„Mojstec, dovoli nekaj vprašanje... V moji rodni vasi živita dva človeka: oholi bogataš in bedni siromak. Bogataš ima vzeja v izobilju in stanuje v svoji lepi hiši, dočim siromak brez lastne krivde gladuje in leži bolan v ponošeni koči na vasi... Zakaj vlada taka razlika v življenjskih razmerah ljudi? Povej mi, kje je v tem sledčajn pravičnost božja?"

„Mehmed, poslušaj, naj ti povem!" je odgovoril človek „Brahma je ne-

nepristranski. Brahma je kristalno čista. ljubezen ter ne pozna zlega. Kar sta mu že v tvoji vasi, sta postala zanj že lastni karmi.

Kar človek seje, to žanje. Karma ni plačilo in ne kazen, marveč je prirodni zakon vzročenja, katerem se nihče od tega miti ne more. Karma vnaša in spremlja vse naše misli in vsa naša dejanja ter je zakon vzrokov in vplivov v našem duševnem in fizičnem svetu. Od vstave vsemirja je pri nas ter ji ne moremo pobegniti v globočino morja in ne v samote puščave. Ob smrti gre z nami preko groba na astralno sfero in od tam dalje v novo življenje. Modri se karmi ne odtegne, marveč jo z blagimi čini skuša izboljšati, potem se pa mirno prepusti vplivom njenega delovanja.

Mehmed! Resnično ti povem, da je v mrtvo izenačenja dobrega in zlega nujno potrebno, da se duša človeka ropet spoji s trupino in rodi na novo. Kakor se gosenica prerodi iz zapredka v metulja, tako se tudi duša človeka vrne v novi obliki v življenje. In sicer se utelesi vedno v takih okolnostih, ki so najprimernejše za njen nadaljni razvoj.

Težko najti sodstvo. Premišljuj moje besede in vedel boš vedno več. Zapomni si, da te ne plačila in ne kazni bogje, kar je življenje vsakega posameznika le posledica njegovih lastnih misli in dejanj. Moža tvoje vasi sta storj to, kar sta za shranila v svojih prejšnjih življenjih, vidim pa, da bosta porabje nagnala svoji vlogi: bogataš postane revež in revež bogataš."

Mehmed je celi ta čas zamišljeno molil

žemu stremljenju naklonjene ali ne. Upamo, da nam nihče ne bo štel v zlo, če želimo nekoliko jasnosti v tej zadevi.

Stanovnik:

Iz beležnice oholtista.

Pogrešil cerkvice stoje.
V njih nadomeščajo svetnike
priproste kipci, slabe slike,
tem se priklanjajo ljudje.
V prirodi pa, kjer vsaka bilka
je bajnih čudežev znamenka,
bogastva nihče ne zre.

x

V mišljenju svojem bodi mlad
in vedno več bo tvoj obzor,
kar snuje v bodnem nadzavest,
to ustvarja v spanju drugi jaz.

Izdaja „Pripravljalni odbor JTD" v Ljubljani.
Tajništvo: Rimska cesta 18/I

mojstra, ker je v svoji razdražljivi čutil, da govori sveto resnico. S prekrižanima rokama na prsih se je globoko poklonil in je z vzklikom: „Alah il Alah!" odpotoval dalje.

Pariz.

Pripravljalni odbor je že pripravil pravila za telovadno društvo, katero ustanovi bodoče poročevalec. Da vemo, na koliko članov lahko računamo, prosimo vse cenjene interesente in interesentinje, da se vsaj, in sicer do Božiča, prijavijo tajništvu s pismom ali z dopisnico svoj pristop k društvu.

Vemo, da imamo precejšno število vrstnih somišljenikov in somišljenic, naše publikacije pa že od začetka precejšna tudi več oseb, o katerih nam ni znano, če jih sploh čitajo ter če so na-

P. n.

Spoštovana pisma iskajo mesč. no ter jih pripravljalni odbor JSD pošilja vsem svojim intercesorom. Razdajatelji ne iščejo niti morebitnih moralnih niti gmotnih koristi, pač pa radi velikih stroškov provizijskih prispevkov (za vsako pismo 2 Din.), ki naj se doposiljejo s pošt. nih znamkah.

Dalje prosimo vse interesente, da se glede spiritualnih in okultističnih vprašanj obračajo na nas za pojasnila, katera bodemo primerali v pismah.

Vse pošiljatve je odpremiti pod naslovom: Knjižništvo JSD v Ljubljani, Rimska cesta št. 18/I.